

[N. P. Andreasen.]

Foderkorn for i det hele taget at kunne drive Bedriften.

Hvis man inden for Flertallet havde forhindret, at de, der avler Brødkorn, kan faa Erstatningskorn til samme Priser, som de afleverer Rugen til, ja, saa var Stillingen blevet en anden. Men som Flertallets Forslag lyder, gaar det jo ud paa akkurat det samme, som man var enig om, og som de to ærede Ordførere fra Oppositionspartierne nu har været inde paa, nemlig at bringe Foderkornet, Erstatningskornet, ned i en Pris, der ligger omkring de 19 Kr. Men samtidig er vi gaaet et Skridt videre, idet vi her har søgt ved et øget Tilskud fra Staten at muliggøre, at de Tusinder af Landbohjem, som mangler Foderkorn, og som normalt hvert eneste Aar køber mange Tønder Foderkorn ind i deres Bedrift, kan faa dette Foderkorn til den samme rimelige Pris som de, der dyrker Brødkorn. Jeg forstaar ikke, at disse Mindretal kan modsætte sig dette og kan skrive i Betænkningen, at Ombytnings-spørgsmaalet her kun løses paa en ufuldkommen Maade. Jeg mener, at Spørgsmaalet er løst langt bedre og mere fuldkomment, end hvis man havde skilt det ud fra det almindelige Problem: at skaffe Foderkorn til alle. Jeg kan for mit Partis Vedkommende anbefale de af Flertallet stillede og af Ministeren tiltraadte Ændringsforslag og maa anbefale at stemme imod de Ændringsforslag, der er stillet af Det konservative Folkeparti.

Der er derefter kommet et Ændringsforslag fra det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen. Det gaar ud paa en helt ny Affattelse af Lovforslaget, idet han ønsker at fjerne det nuværende Tilskud af 6 pCt. til Smørret og lægge 2½ Kr. til til Nedsættelse af Prisen paa Foderkagerne. Jeg maa anbefale, at man stemmer imod Ændringsforslaget, fordi det jo kan diskuteres, om man tjener Smørproduktionen bedst ved at give et direkte Tilskud paa 6 pCt. som efter Ministerens Forslag eller ved at lægge hele Tilskuddet, som det ærede Medlem har gjort det, over paa en Billiggørelse af Foderkagerne. Men ellers er Ændringsforslaget jo i det store og hele saa nær op ad det af Ministeren forelagte Forslag, at jeg kan anbefale det ærede Medlem at være med til at gennemføre Ministerens Forslag med de Ændringer, som Flertallet nu har foreslaaet.

Bondepartiets Ændringsforslag maa mit Parti anbefale at stemme imod.

Valdemar Thomsen: Hvad angaar Landbrugsministerens og Flertalspartiernes

Maade at løse Brødkornsspørgsmaalet paa, tyder alt paa, at smaa partipolitiske Interesser skal gaa foran Hensynet til Landets Forsyning med Brødkorn.

Adskillige af de Betragtninger, der indeholdes i Betænkningen, kan jeg for øvrigt tiltræde. Det gælder Venstres, naar det siges, at nærværende Lovforslag er ringere end dets Forgænger, og at Spørgsmaalet om Brødkornets Ombytning med Foderkorn løses paa en ufuldkommen Maade. Ogsaa meget af det, der siges i det konservative Mindretals Betænkning, er bemærkelsesværdigt. Mindretallet gør for det første opmærksom paa, at der er givet Tinget og Offentligheden alt for kort Tid til at behandle dette meget vigtige Spørgsmaal. Denne Udtalelse er fuldstændig paa Linie med Betragtninger, jeg fremsatte under Sagens første Behandling i Gaar. En af Aarsagerne til, at der er saa ringe Tid, er imidlertid Partiernes lange Forhaandsforhandling med Statsministeren, og jeg vil kun haabe, at de Konservative, og Venstre med for den Sags Skyld, maa kunne forstaa, at Rigsdagen ikke er tjent med, at Tiden trækkes ud, og navnlig ikke med, at Spørgsmaalet i Realiteten søges løst uden Rigsdagens normale Medvirken. Der er i Forvejen Kilder nok til at forflygtige Ansvar, forekommer det mig. Det ærede Medlem Hr. Brorsens Udtalelser her i Dag lader for øvrigt ane, at han ikke oftere agter at gøre Regeringen den Tjeneste at deltage i slige Møder, i hvert Fald ikke i Møder, som kan forsinke Arbejdet her i Tinget.

Det kan selvfølgelig kun glæde mig, at de Konservative aabent erkender, at der omgaaende maa optages Forhandlinger om Landets hele økonomiske Politik, og at Skattepolitikken saavel som Foranstaltninger mod Arbejdsløsheden maa indgaa i en saadan Drøftelse. Naar samme Mindretal beklager, at saadanne Forhandlinger ikke allerede er i Gang, kan jeg henvise til, at min Gruppe et Par Gange gennem et konkret Forslag har gjort, hvad der var os muligt, for at faa iværksat Drøftelser om en samlet økonomisk Plan.

Det ærede Medlem Hr. Fibigers Udtalelser her for et Øjeblik siden overraskede mig i Grunden ikke saa lidt. Naar han paa de Konservatives Vegne i Dag tager Afstand fra Kravet om en Sterlingkurs paa 22,50, var det jo ikke mere, end hvad man paa Forhaand kunde vente, men naar man hører, at han ogsaa tager Afstand vedrørende Kravet om, at Landbrugsministeren maa forpligtes til at fremsætte Forslag, der til-